

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, ministeren tager for let på det her. Der er tale om en partifælle, en ganske højstående partifælle, der sidder i Europa-Parlamentet, Gitte Seeberg, som angiveligt er ven af Israel, har været i en kibbutz og kommer hjem og beretter åbenhjertet om, hvordan situationen er gået helt i hårdknude, og hvordan det er den israelske politik over for de almindelige palæstinensere, der er problemet i det her; hvordan terrorismen jo aldrig nogen sinde bliver bekæmpet, så længe små palæstinensiske børn og unge mennesker kan se deres forældre blive ydmyget gang på gang af israelske sikkerhedsfolk, af en mur, der bliver bygget hen over deres jord, og som mangler muligheder for at få en fremtid.

Derfor er det jo meget fundamentalt, at det her ikke kun handler om tilbagetrækning fra Gaza, det handler om hele Vestbredden, som skal være grundlaget for en fremtidig palæstinensisk stat.

Ministeren kommer for let om ved det her, og jeg vil godt opfordre til, at man tager den rapport, som jeg kan forstå at Torben Lund og Gitte Seeberg har skrevet, alvorligt, og at man også går ind med en kraftig kritik af den israelske politik.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes faktisk ikke, det er fair, at hr. Holger K. Nielsen står her og prøver at få det til at se ud, som om vi ikke tager det alvorligt, og at Gitte Seeberg og jeg skulle være uenige.

Vi er enige om, at behandlingen af palæstinenserne ikke er god. Jeg er også enig i, at ydmygelser skaber vrede, frustration og også kan gøre folk til redskaber for terroristerne. Vi har jo set, hvordan børn, store knægte er blevet anvendt – uden at vide, hvad de er blevet anvendt til – som selvmordsbomber og så er blevet opdaget på kontrolstationer. Det er da en kynisk udnyttelse af ydmygelsen fra den anden side.

Derfor er der faktisk to parter i det, og det er derfor, man har en mellemøstpolitik, der går på to ben.

Det, jeg vil nu, er faktisk at se frem og gribe de muligheder, der er, støtte den palæstinensiske autoritet til at få så god og rolig en afvikling af valget som overhovedet muligt, som kan danne basis for fredskonferencen den 25. januar, så vi kommer på sporet igen.

For det er da fuldstændig rigtigt, at ydmygelsen af de enkelte palæstinensere ikke er tillidskabende, men det er heller ikke tillidsskabende,

at man armerer sent udviklede børn med bomber og sender dem over en kontrolpost og håber på, at de får sprængt noget i luften på Israels side. Det er en udnyttelse, som også er vederstyggelig.

Der altså to sider af det her, og så længe ekstremisterne kommer til at sætte dagsordenen, bliver det bare værre og værre. Det, det drejer sig om, er at få de moderate på begge sider til at gå ind og blive stærke nok til at lave den fred med to stater, som er nødvendig.

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen for et sidste spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er enig i, at det ikke skal være ekstremister, der sætter dagsordenen, men hovedproblemstillingen er jo her, at også Sharonregeringen hører til den ekstremistiske fløj i det her. Det er det, der er hovedproblemstillingen. Det drejer sig ikke om Hamas på den ene side og så nogle fanatiske israelere på den anden side. Det handler om den israelske regering, som er en del af de meget ekstreme i den her sag, og det er jo det, som Gitte Seeberg påpeger.

Vi skal tage afstand fra Hamas og selvmordsbomber, ja, men vi er jo også nødt til at have som udgangspunkt, at små børn ikke bliver selvmordsbombere, hvis der ikke er nogen grund til det. Det, som Gitte Seeberg påpeger, er de her daglige ydmygelser, som Sharonregeringen har givet anledning til og har ansvaret for, og at det er dem, som skaber den fortsatte terrorisme og umuliggør en ordentlig fredsløsning.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er altså stadig væk futilt at prøve at lave en modsætning mellem Gitte Seeberg og mig, for vi er enige om, at ydmygelsen af palæstinenserne sandelig ikke er fremmende, og at den ikke må finde sted. Det er vi fuldstændig enige om, og vi har også protesteret over for Israel ved forskellige lejligheder.

Men det, jeg godt vil fastholde, er altså at udnytte det her konstruktivt, og det er, at Sharon – uanset hvad man måtte mene om ham – jo faktisk er manden, der har lagt op til at lave den første tilbagetrækning fra Gaza, dvs. den første aflevering af et besat område. Der er planer og overvejelser i gang om en samlingsregering med den tidligere udenrigsminister, Peres, og Arbejderpartiet.